

Jak rozmawiać z uczniami o wojnie w Ukrainie?

Temat wojny wzbudza duże emocje u wszystkich. Wiemy też, że jego podjęcie z młodymi ludźmi nie jest łatwe, ale bardzo potrzebne, bo otwarta rozmowa na ten temat pomoże zredukować stres i uporać się z trudnymi przeżyciami. Szczególnie ważne jest to w przypadku klas, w których uczą się osoby pochodzenia ukraińskiego.

Poniżej kilka podstawowych propozycji do rozmów z uczniami.

1 □. Zapytajcie uczniów jak się czują - niech podzielą się swoimi emocjami. Pamiętajcie o zasadzie, że każdy mówi w swoim imieniu i nie używa zwrotów czy sformułowań obrażających osoby lub grupy. Stosując się do tych zasad, możecie pozwolić uczniom na swobodne powiedzenie o tym, jakie emocje się w nich pojawiają. Ich wyrażenie pozwoli oswoić lęk, lepiej zrozumieć, co i dlaczego przeżywają, a także poczuć się wspólnotą w tych przeżyciach.

2 . Obok lęku jedną z emocji, która zapewne pojawi się u wielu osób, będzie bezradność. Warto wspólnie zastanowić się nad tym, co mogą zrobić w takiej sytuacji obywatele i obywatelki Polski - czy możemy się tylko przyglądać, czy dostępne są też inne działania?

Możliwe opcje:

- wsparcie organizacji pomagających Ukrainie,
- udział w demonstracjach i marszach poparcia, wyrażających sprzeciw wobec wojny
- podpisywanie petycji do rządzących.

Ważna jest też świadomość konsumencka - czy korzystamy z towarów i usług kraju agresora. Taka rozmowa da odpowiedź, co w tej sytuacji możecie zrobić jako klasa, a także co mogą zrobić indywidualne osoby. Może będzie to wspólne pójście na protest, wywieszenie flag Ukrainy, nagranie filmu wspierającego skierowanego do Ukraińców? itp.

3 .Silne emocje sprawiają, że jesteśmy podatni na uleganie panice i przyjmowanie (często bezkrytyczne) informacji pojawiających się w mediach (tradycyjnych i społecznościowych). Warto zwrócić uwagę na to, by w miarę możliwości weryfikować informacje, szczególnie zanim prześlemy je dalej lub udostępnimy w swoich kanałach.

4 .W czasie rozmowy uczniowie i uczennice mogą mówić o empatyzowaniu z mieszkankami i mieszkańcami Ukrainy, a także osobami tego pochodzenia, które mieszkają w okolicy lub chodzą do ich szkoły czy klasy. Porozmawiajcie o tym, jak można wyrazić te przeżycia w prostych gestach solidarności, np. poprzez powieszenie flagi lub posty na Facebooku - takie gesty nie zmieniają sytuacji, ale są bardzo ważne dla tych, którzy padli ofiarą napaści.

Jeśli w Twojej klasie są uczniowie z Ukrainy, zadbaj szczególnie o to, żeby doświadczyli wsparcia i solidarności. Jeśli czują się na siłach, możesz ich poprosić o to, żeby opowiedzieli

jak wygląda sytuacja z ich punktu widzenia oraz podzielili się swoimi doświadczeniami i przemyśleniami z resztą klasy. Jeśli widzisz, że jest to dla nich zbyt trudne, pozostań przy indywidualnych gestach wsparcia i solidarności - porozmawiaj o tym, jak się czują, czy czegoś potrzebują na osobności. Poproś ich rówieśników, by również okazywali im troskę i wsparcie.

Przygotowała:

Edyta Buczkowska - pedagog